de kerhardo abbe ymo dilapidatore et deſtructore monaſtij

Die ſtatuta vtriqȝ abbas et fres iaula
conuenūt Cum aūt impator addiſcu
ciendā hanc cauſā ptribunali conſediſſet
Abbate et fribȝ in cauſa poſitis fratres
ꝑores ſibi aduocatū et defenſore poſtu
lant. Cōtra abbas et ſui non alium
monachꝯ n̄ abbate ſuū aduōtū dandū
pclamat. Cū aūt nō ita ēē fres cano
nū auctoritate pbarent. Judicio pnci
pū abbati et fribȝ aduocati quos elege
rant dati ſunt. Sed cū abbas ſuā cauſa
qi ꝑoris et in dignitate poſita prius
audiendā ēē diceret. Et fres an ita
ēēt ſubiudicō pncipū poſuiſſent. ıpi
ꝑorem q̄ accuſatores fuerūt loquēdi
locū obtinuerūt. Summa aūt quibus
abbatem ſuū impetebant hec erat. Eū
quē nb dn̄e rex abbatem ꝑpoſuiſtis
ſolo noīe id qd dicit̃ eſt. Locū em̄ mem
ſcm quē adregendū ſuſtcepit ıpe non
rector ſȝ deſtructor ōodis depuauit.
Qd em̄ maxīmū ē dei et ſui ꝑpoſiti
oblitꝯ irregulariter viuens regula
res diſciplinas deſtruxit. mōchi habitū
gerens mōchi opa nulla facit. Et ne
ampliꝯ vos multa narrando morem̃.
nō ſolū nb et loco meo inutilis eſt ſȝ etīā
malo ſuo exemplo plures abbates et
mōchos diſtollit. Quibȝ aūt negocijs
dies et noctes occupatꝯ ſit ıpe inſe re
cognoſcat. Dū em̄ vtilia nō meditat̃.
adinutilia cottidie pcipitat̃. Sed talia
trāſeuntes. Tria deſignata capitula ieū
ſcripſimꝯ. Symoniace eccliās vēdidit.
res ecclie inbeneficiauit. theſauros di
ſſipauit. Delijs eū vbi qn̄ cū quibus
pſonis hec fecerit certi conuincē certa
tacemꝯ. Si aūt hec minꝯ addeponēdū
eū ſufficiunt. maiora iſtis q̄ adhuc latet
imediū deuenīūt. Et ſi annales meoꝝ
laborū et dolorū vos audire vacaret.
dies pciꝯ finiret̃. q̄ ſermo pficeret̃.
Cōtra abbas dū ſe falſis occaſionibȝ
defendit. videns ſi res rōne regat̃.
certā ſui honoris ruinā. cū in malia
deflectit. Affuit inhijs tpibus quidam
comes multꝯ noīe pmꝯ inaula. iquo
qi vno oīa negocia et cōſilia regni
pendebant. Et dū hec cauſa vſqȝ in cra
ſtinū interminata differet̃. clam eū
noctē adſe abbas vocās cū ıpiꝯ mu
ltis donorū et bnficioꝝ pmiſſionibȝ
corrupit. Ille aūt ſic ſp̄ ꝑeum regni
iudicia claudicabant. pro eo coram rege
intercedens. ſuis conſilijs et pmiſſio
nibȝ regē i abbatis beniuolenciā incli
nans. a iuſtis iudicijs deflectit. Et rex
conuocatis pncipibȝ aſtute eos puenies.
hijs vbis adipos eoſꝯ eſt. Satſ dilectiſſimi
qm̄tis regni negocijs nunc obligati
tenem̃. et ſi accuſacionibȝ horū mōchoꝝ
cōquieſcimꝯ. nō circa adalia vacabimꝯ.
Et ſi vobis placet cauſā ıꝑorū iudicō
dimiſſo conſilio tractemꝯ. Cum autē
maior ps eiꝯ conſilijs congeſceret. alij
q̄bȝ hec diſplicebant. et ıpi ne regis off
enſā incurrerent. aliꝯ iudicia corrupta
gementes cōqeſcūt. Mox abbate et
fribȝ adſe vocatis. hijs ſmoībȝ corda
eorū leniuit. Si vobis mala opera
abbatis vri in publicō pclamare con
cederet̃. plꝯ mali q̄ boni exēm oriret̃.
Nā ſi aliqua inhoneſta deipō diceret̃.
honor et opinio oīm mōchorū vileſce
ret. et vtilitas mōſtioꝝ decreſcet. Cō
ſiliū g̊ meum ē vos oī pace cōfederare
et quicqd i abbate vro vob diſplicuit
nos corrigē voluꝯ. Et ſi forte vos am
pliꝯ ialiquo offenderit aut i ordinate
vixerit. vbi pmo adnos delatū fuerit.
vobis tacētibȝ et qeſcētibȝ abſqȝ dilacōe
extirpabit̃. Fres aūt licet nichil vti
litatis inhijs ſmonibȝ cognouiſſent.
ſic ſapiētes regis cōſilio n̄ cōtdicūt.
hijs vbis cauſam finientes. Nos i facto
negocio nrō redimꝯ. Sed qr̄ȝ dehic
fortuna ſequat̃. q̄ iniq̄tatem eiꝯ non
celauimꝯ. nos dn̄e rex maxīe ſolat̃.
Nūc quid nb et loco mrō faciat. q̄liter
viuat inuobis remaneat. Quos rex
blande ſolatꝯ. et abbati plurimū niſi
ſibi caueat interminatꝯ. cōfederatos
inpace remiſit. Eȝ mria peſſimos
feliciſſimos cōqcentes. dum iuſtos
ſepiꝯ tribulatos recolūt. ſe multis
patrū exēplis mutuo ſolant̃. Et q̄dā
exillis metricator hijs verſibȝ ſue
cauſe alluſit. Otto rex. tua lex quia
ſp vendit̃ auro Hic gentes ficuſtra

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Kantonsbibliothek, Vadianische Sammlung, VadSlg Ms. 70, f. f.%20212v – Casus Sancti Galli; Vitae sanctorum (http://www.e-codices.ch/en/vad/0070/f.%20212v)